

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

ANULŪ XLIX.

N° 15.

Duminică, 19 (31) Ianuarie.

1886.

Ministrul Brătianu și Românii ardeleni.

III.

Brașov, 18 Ianuarie 1886.

D-lu ministru Brătianu duse în discursul său dela 4 Decembrie v. 1885, ținut în Senat, vorbind de cei șese espulsați ardeleni:

„Cățiva Români transilvăneni au voit să introducă și la noi această idee (a iredentismului) cu totul străină de obiceiurile Românilor. Ce vreți, totul este o imitațiune, chiar și cuvântul de iredentism!... Dér decă în unele împrejurări imităm denumiri și lucruri neofensive, de astădată lucrul a fost mai grav. Căci acei străini au voit să formeze o partidă și o școlă iredentistă în Bucuresci! La ce răspundea acesta? Era o idee care s'a rădicat din sinul poporului nostru? Nicidcum. D-lor făcuseră societăți, se adună, publică manifesturi și le trimisese peste Carpați... Și cine face toate acestea, cine suscită greutăți guvernului țerei? Nisce tineri, cărora le dăm asil, îi hrănim noi cu sudorea noastră, căci ei n'au produs nimic.”

Prin cuvintele de mai sus d-lu ministru-șef declară mai întâiu, că aceia, despre cari pretinde d-sa, că au voit să introducă în România ideea iredentismului, ar fi nisce tineri fără de nici o greutate și însemnătate, cari „n'au produs nimic”; alu doilea declară d-lu primu-ministru, că ideea iredentismului este străină de obiceiurile Românilor și că prin urmare ea nu a eșit din sinul poporului român; în fine mai declară d-lu Ionu Brătianu, că publicându manifesturi și trimițându-le peste Carpați acei tineri „au suscitatu greutate guvernului țerei.”

Cine va fi în stare să deducă din aceste declarațiuni, că tinerii ardeleni, de cari e vorba, ar fi voit să se influențeze cât de puțin asupra politicii guvernului român?

Trei dintre espulsați, cari se află de prezent în Paris se miră ei înșiși într'o scrisoare adresată „Românului” (nr. dela 15 Dec. a. tr.) de importanța ce li-o atribuie d. primu-ministru în discursul său și ei arată totodată, că în „proclamația”, ce a „suscitatu greutate guvernului român”, nu se face nici un apel la intervenția acestui guvern.

Dér au mai fost loviți de ordinul de espulsare alu guvernului român și alți doi Ardeleni, un bătrân cu fiul său, cu privire la cari toate diarele independente de dincolo au constatat, că ei n'au stat în nici o legătură cu cei ce au trimis faimoasa proclamație peste Carpați. Incercatu-s'au ore aceștia să dea direcțiune politicii d-lui Ionu Brătianu?

Se scie de cine e vorba. Ténérul a fost proprietarul și directorul unui diaru politicu opozițional, ce apare și astăzi în Bucuresci, în limba francesă, ear bătrânul este tatăl său, care nu se ocupă de loc cu politica. Gânditu-sa ore d. ministru-șef la acest diarist ténér și cu trecere în cercuri mai estinse din țera, când a susținut, că Ardelenii voiesc să dea direcțiune politicii d-sale?

În acestu casu amu rugă pe d. ministru-șef să binevoiescă a ne lămuri decă are cunoștință despre vre-o plenipotență ce ar fi primit o numit diarist dela Românii ardeleni sau dela conducătorii lor ca să scrie așa, cum a scris, contra guvernului? Căci aceea, credem, nu o va susține nici d. ministru Brătianu, că acela ar fi voit o unu diaru francesu să formeze și să conducă o școlă iredentistă în Bucuresci, mai ales după ce se scie, că a combătut în diarul său proclamația cu pricina.

Dér chiar decă toți espulsații ar fi culpabili de ceea ce-i acuză d. ministru, chiar de nu s'ar fi putut delatura greutățile, ce le suscitau ei guvernului, trăgându-se la răspundere înaintea tribunalelor țerii, ci numai aplicându-se contra

loru cea mai riguroasă și cea mai grea pedepsă, esilarea din țera, întrebăm pe d-lu ministru, ce l'a îndreptățit pe d-sa ca pentru purtarea câtorva tineri să facă imputări și să dea o lecțiune nemeritată tuturor Românilor de dincóce de Carpați?

D-lu primu-ministru recunoșce, că iredentismul este o idee străină de obiceiurile Românilor și constată, că ea n'a eșit din sinul poporului român. De unde a eșit așadér, decă vomu abstrage, cum face și d-lu ministru, dela pofta de imitațiune, ce grasază adu pretutendeni?

Negreșit, că numai din capul unuia său a câtorva tineri a putut să iasă. Acosta o susține și d. ministru.

Să ne permită deci d. ministru a-i mai pune o prea modestă întrebare: D sa scie, că acești tineri sunt Ardeleni și că au trecut în România ca să cêră, cum d-sa, „asil și hrană.” Nu s'a întrebatu d. ministru-șef vr'odată, că ore ce curentu i-a impinsu pe acești tineri peste graniță și că ore ce împrejurări și fapte au contribuit ca în creerii lor înfierbentați să se nască acea idee?

Reuniunile de cultură și naționalitățile.

Despre broșura apărută sub titlul „A Közművelődési egyletek és a nemzetiségi kérdés, irta X. Y.” (Reuniunile de cultură și cesiunea naționalităților de X. Y.) face o dare de sémă și oficiosul „Pester Lloyd” și făcend numai observarea, că autorul nu pôte fi altul decât un membru alu stângei extreme seu în totu casul alu opozițiunei, d-sa cam „esagerat” autorul, dar recunoșce că are darul de observațiune, spiritul independent și că e scriitorul rutinat: mai recunoșce oficiosul diaru, că autorul scrie în modu obiectiv asupra cesiunii naționalităților.

La editarea acestor rânduri, d-sa autorul, m'a indemnă mai cu sémă intențiunea d'a da espresiune acelor doioeli, ce față cu curentul șovinisticu predominant de sigur s'au ivit în mintea ómenilor cugetători, cari cu toate astea se sfiesc a se exprima asupra acelora. Că astfel de doioeli esista, o dovedesce mai bine faptul, că noile reuniuni se ascund sub titlul „culturei”, și nu vreau să mărturisesc pe față, ce țintă urmăresc, care nici decum nu e alta, decât maghiarizarea naționalităților, și că chiar se apără mereu în contra acestei imputări. Prin acesta trădeză conștiința, că se află pe căi rătăcite. Scopul meu a fost, să lasu să se audă din cercul unguurismului o voce, deși atât de slabă, în contra curentului de maghiarizare. Da, din cercul maghiarismului, căci aceia cari voru ceti aceste rânduri, de ori ce părere ar fi cu privire la valoarea lor și la individualitatea autorului lor, de unu lucru pot fi siguri: că adevărul scriitorului acestor rânduri este totu așa de bunu Unguru ca ori-care dintre aceia, cari nisuesc să se ntrêcă în patriotismu, trambițându mântuința politicii de maghiarizare.

Ceea ce se raportază în publicitate despre romanizarea și slavizarea unor comune unguresci, autorul o socotesce de foarte doioasă. Numele unguresc de locuri seu familii nu însemnă nicidcum o origine maghiară, ci ar fi să se reducă la diferite motive întâmplătoare. Decă maghiarismul cu toate astea perde ceva în unele locuri, e cu indetulare despăgubit prin aceea, ce necontestabilu câștigă în orașele mari, anume în capitală, unde cele mai inteligente și de incredere elemente se alipesc de el, și adevărul nu în urma unei forțări ci de bună voiă și cu însuflețire. Numai aceste cuceriri însemnă ceva, ér nu acelea pe cari după modelul comitatului Sătmăru intenționează a le promova printr'unu aruncu de dare de unu procentu. Acosta propunere o socotesce autorul ca tipu de nepricepere în politica de naționalitate. Vreu să facă pe locuitorii nemaghiari ai țerii să plătescă dare, pentru ca să fiă desbrăcați de naționalitatea lor. Mai ales pe urzitorul acestei propuneri, pe contele Stefanu Karolyi, autorul îl trage la o aspră dare de sémă. Tánilașa de caracteristică e, că preoțimea, care mai nain simpatiză totdeuna cu

dominațiunea streină, se pune acum în fruntea mișcării naționale și o prémăresce în gură mare. În totu casul, pentru aceste elemente ar trebui întemeiată o reuniune de cultură. Acosta însă nu pe bieții copii slovaci și români săi maghiarizeze, ci pe bogatii magnați unguri, cari invță ungurescu dela servitorii și în adunările publice, pe când altfelu vorbesc numai nemșese. Aș vine, că Gentry, cari maimuțaresc aristocrația, vreu să și arate distincțiunea în aceea, d'a vorbi réu ungurescu. De aci vine, că mulți aristocrați unguri își cheltuesc averea în streinătate, ér de patriă nu se interesază de loc. Pentru toți aceștia să se ntemeeze reuniuni de cultură, ca să scóță din ei înstreinarea de patriă, căci magnatismul formază în Ungaria o naționalitate cu totul proprie, de care se ține de altmintrelea și contele Stefan Karolyi.

Ce privește naționalitățile, este o iluziune vrednică de plânsu, dacă se admite, că ele ar pôte fi maghiarizate; nimic nu ar fi mai fals decât o asemenea propunere. Legea care, pentru a servi acestei iluziuni, introduce limba ungurescă ca obiectu de învățămentu în toate școlile populare, e unu semn alu acestei rătăcirii. Urmarea acestei ordinațiuni va fi, că copii nu voru invță ceva cum se cade nici ungurescu, nici în limba lor maternă. seu că copii în cele din urmă voru pôte, nu'i vorbă, ceti ungurescu dér nu voru fi în stare să citească cărțile de rugăciuni în limba lor maternă. Totu asta e curat unu lucru scrintit. Esperința ne învăță, că de aci nu se nasce nici unu folosu pentru unguurismu, ci se promovă numai amăriciunea în cercul naționalităților. Chiar urzitorii acestei măsurii nu cred în efectul ei, este numai o licitațiune patriotică, la care unulu vrea să dea mai mult decât altulu.

Nimenea n'are dreptulu d'a d-sa naționalităților, că să li se răpescă naționalitatea lor în favoarea celei unguresci, seu că ar fi réi patrioți, fiindu că nu vorbesc ungurescu. Douăzeci de generațiuni au crescut în convingerea, că sunt Unguri, deși și-au păstrat limba lor maternă, și acum deodată numai vine și se d-sa, că numai acela ar fi patriot, care ar vorbi ungurescu! Ce rătăcire! Pentru a ascunde brutalitatea acestei pretențiuni se mai d-sa, că vrea să ușureze naționalităților progresa, că cunoștința limbei unguresci ar fi necondiționat necesară. Decă acesta e unu motivu, atunci să lase naționalităților a și apără interesele cum găsesc ele că e bine, ér nu să le facă fericite în contra voinței lor. Apăsarea violentă a naționalităților împedă în Ungaria toate nisuințele în adevăr liberale și împedă în mare măsură ideea independenței. Autorul, adresându-se stângei extreme, d-sa e unu non sens în același timp a voi s'o rupă cu Austria și d'a promova maghiarizarea în contul naționalităților streine. seu țera trebuie să fiă unită în sine, adevărul cu toate naționalitățile sale, și atunci pôte n-si la independență, seu apăsarea naționalităților o consideră ca unu scopu, și atunci trebuie să se sprijinească pe Austria, deși autorul nu crede, că Austria ar pôte fi pentru Ungaria unu scutu cinstit și binevoitor.

Renunțu cu totul la aceea—continuă autorul—d'a întorci pe aceia, cari mergu seu voru fi împinși în această direcțiune, renunțu la aceea, d'a le dovedi că maghiarizarea e o imposibilitate și o chimera. Unu lucru însă îl ceru: răspunsu cinstit. Cred ei ore că maghiarizarea se pôte executa în scurtu timp? Am auditu chiar ómeni, cari dicu, că de ce anu ar ajunge pentru a maghiariza totu țera. Ei bine, eu acceptu cei de ce anu, dér ore fiă-care e convinsu despre aceea că acești de ce anu sunt necondiționat ai noștri? Și decă înainte de a trece acești de ce anu sună ora decisivă și ne găsesc cu totul ocupați cu lupta d'a maghiariza pe ceilalți, atunci ce vomu face pentru a ne mântui țera? Crede ore cineva, că naționalitățile voru privi liniștite, ca să le desbrace cu mijloce de stat și sociale de naționalitatea lor? Le vomu ține ingenuchiate cu mână de feru, se d-sa, căci și acesta e cu puțină, dér decă mâinile de feru primesc într'aceia alte afaceri, ore naționalitățile liberate deodată de acea presiune nu voru deveni cu atât mai periculoase? Cesiunea orientală a isbucnit și mi-se pare că n'amă avea nici de ce minute, cu atât mai puțin de ce anu.

Autorul d-sa, că legea de naționalitate trebuie să se aplice fidelu după literă și spirit, trebuie să se res-

pecte instituțiile naționalităților și limba lor, reuniunile lor se nu se suprimă și se opun în cercul maghiarismului rezistență șovinismului, care orice părere înțeleptă o înăbușește prin strigătele lui nebune și declară de trădător al patriei pe fiecare, care nu simpatizează cu acestu patriotism răsarit peste noapte. Acesta e cel mai bun mijloc d'a susține Ungaria și d'a-i asigura independența.

Nouă perchisițiuni și călcări.

Băcăințu, 4 Ianuarie 1886.

Stimate d-le Redactor! După ce inimicii noștri prin tragerea în cercetare disciplinară, prin închiderea și batjocurirea bărbatilor noștri inteligenți — din cauza faimosei »proclamație irredentă« și a »istoriei lui Horea« — nu au putut scote la ivelă nimic, deorece aceștia și-au știut apăsă dreptatea și nevinovăția lor, falnicii »patrioți« au început a-și îndrepta atențiunea asupra copiilor români, socotind că dără aceștia îi vor scăpa de risul lunei și prin ei vor pute scote mai ușor la ivelă nu sciu ce.

Să nu vă mirați, decât vă descoperi un fapt, întâmplat în comuna noastră Băcăințu, care afară de statul acesta abună-semă nu își află părechia, der care la noi se socotesce de espresiunea viuă a adevăratului patriotism unguresc. Etă faptul:

În 24 Decembrie v. a anului trecut, adevă chiar în ajunul Nascerei Domnului, când poporul credincios își făcea în odihnă rugăciunile sale, pentru ca cu bucurie și cu inimă curată să potă întâmpina această sântă și mare sărbătoare, numai că ne pomenim cu o »patruță de gendarm« din Geoagiu. Vă puteți închipui ce surprindere durerosă a făcutu asupra noastră aparițiunea acestora într'o țară mare ca acesta. Ei cercetară mai întâi șola confesională ort. română din locu, făcându întrebare după învățătorul, care numai cu câteva ore mai înainte plecase acasă pentru timpul vacanțelor crăciunului. După ce în șolă nu aflară nimic vătămător ori periculos »idei de stat maghiar«, luară cu sine pe îngrijitorul șolei și împreună cu acesta — spre mai marea mirare a omenilor — numai ce-i vedem că năvălesc asupra bietului cronic (fētū) al bisericeii. O necinste și rușine ne mai pomenită era acesta pentru un cronic, care ca față bisericească avea un nume bun în totă privința. Der nu căutau acesti gendarmi ceva lucruri străine, ori de furat, ci le trebuia — veți Dōmne — »Istoria lui Horia«, un op, ce am auzit că s'ar fi tipărit în România în a. 1885. Avea adevă bietul om un copil de șolă cu numele Teofilu Crișianu, și asupra acestuia era îndreptată cercetarea. Ii răscoliră tōte cărțile și caetele sermanului băețășu, der de unde și-ar și pută omul închipui, că se se potă afla la un băiatandru ceva suspect ori compromițător față cu politica modernă ungurescă?! O rușine mare, vătămarea profundă a sēmțului de onore al acestei familii morale și cu bun nume, precum și o spaimă lătită în totu satul: — acesta a fostu efectul investițiunei! —

Patruța de gendarm aflându-se înșelată în denunciarea, ce pōte i s'a făcut, s'a dusu debelăzată cerându-și ertare pentru afrontul făcut, er nouă ni-a lăsat un bun document despre aceea, că Ungurii se spariă și tremură chiar și de frica băieților de Română ne'nțercați.

Iosif Indreșiu,
membru comit. comun. și paroch.

SCRILE DILEL.

Măne Duminecă în 19/31 Ianuarie 1876 la 3 ore după amez se va ținea în edificiul gimnasiului român adunarea generală a »Asociațiunii pentru spriginirea învățăcelor și școlilor meseriași români.«

A mai »pricopsit« ministrul Trefort pe preoții gr. or. Alessiu Popovici din Seps St. George cu 100 fl., »Erdőbeni« Pavelu din Sămcel cu 50 fl. și Unguru Petru din Rea cu 50 fl. Dumneșen s'eri erte!

Oltul în zilele trecute a eșit din alvia rupându mai multe poduri. În Augustin un mare sloiu de ghiață era să rupă podul de comunicațiune între Baroaltu și Augustin, însă mai mulți țranii s'au dus în ajutor și la început s'au încercat cu dinamită a depărta sloiul, der n'au isbit până ce țranii cu pericolul vieții lor n'au mersu cu securi și cu alte obiecte și astfel după o muncă de două ore au isbit a depărta sloiul.

În săptămâna acesta, o țerancă și-a vândut în Clușiu copilul său de doi ani cu 1. fl 50 cr. Poliția, aflându de această negustoriă, areștă pe »buna« mamă.

Din Ruseberg ni se scrie: »P'aci timpul e călduros ca în luna lui Martie. Zăpadă numai în dosuri și în munți se mai vede. Comerțul merge foarte slab, din cauză că »Societatea Montană« a vândut fierul, cea mai însemnată parte în Orientu, unde acum se îngrijesc omenii pentru altele.«

În 13 25) Februarie a. c. va arangia inteligența română din Clușiu un concert împreună cu balu, în favorul fondului pentru înființarea unei șole rom. de fete în Clușiu, în sala redutei urbane. Președintele comitetului arangiator este: d. Iuliu Coroianu avocat. Șii secretar: d. Eugeniu Solomonu universit. La începutul pauzei celei mari 12 tineri — în costume naționale — vor prezenta jocurile: »Calușierul« și »Bătuta.«

În Orăștia un student din cl. VIII. dela liceul evangelic și-a trasu un glonț în cap. O cală de farmacia s'a otrăvit.

»Ellenzék« s'a supărat focu pe teatrul maghiar din Alba Iulia, că a suferit pe un vestit cântăreț german se cânte germănesce Pocită lōiă!

Ministerul de rășboiu comunu a restrins numărul voluntarilor, ce pot fi primiți la artileria de câmp, la trenu și la sanitaru, la 20 de fiecare din regimentele respective. La celelalte specii de arme nu s'a făcutu nici o restricțiune.

Vasilu Soroțan, cămătaru în Cernăuți, în zilele trecute fu omorât în locuința sa, de unde numai forte arareori eșia în oraș. Cercetarea pornită la momentu a descoperit că i s'au furat 25,000 fl. și mai multe bijuterii de valoare.

Principele Alexandru al Bulgariei a însărcinat pe reprezentantul său din Bucureș, ca să mulțumescă în numele său dōmnelor Pia Brătianu, Zoe Sturdza și Irina Cămpineanu pentru bunătatea ce

au avut de a aduna ofrande pentru soldații răniți și bolnavi din armata bulgară. Principele Alexandru a rătat acestor dōmne intențiunea de a le mulțumi în persoană, când i se va prezenta ocaziunea.

Guvernul român a comandat la uzina Krupp, țice »L'Indép. roumaine«, o cupolă care va costa 800,000 de franci.

Totu »L'Indép. roumaine« crede a ști, că reprezentantul oficios al politice europene pe lângă negociații păcii între Serbi și Bulgari va fi baronul de Mayr. Diplomatul austro-unguresc, în casu de dificultăți în îndeplinirea misiunii sale delicate, va fi secundat și chiar va putea să fiă suplinut de d. Busch, ministru al Germaniei.

Suntem rugați a comunica onor. dōmne și domni, cari din scăpare de vedere n'au primitu invitări la balul mascat de elită de Mercur 3 Februarie n. c. der credu că pot pretinde și voescu a avea invitare, să binevoiască a-și da adresa în depositul de mobile I. Beers' Neffe, pentru ca li se potă trimite imediatu invitarea.

Uneltirile »Tribunei.«

Din jurul Sibiului, 16 Ianuarie a. c.
(Coresp. part. a »Gaz. Trans.«)

»Tribuna« fiindu provocată de către »Gazeta Transilvaniei« de-a răspunde la obiecțiunile sincere, făcute pentru ținuta ei dubiă și periculoasă Românilor, a răspuns că din »sēmț de pudore literară« încungiuă certurile și că: opiniunea publică, adevă aderenții »Tribunei« de prin Clușiu, Alba-Iulia, Deva, Marmăția etc, cari îi dau informațiunile, aru fi contra clarificărilor și răspunsurilor. Față cu acesta afirmare a »Tribunei«, diametrul opus stau scenele și întâmplările din zilele acestea.

De vre-o câteva zile jurul Sibiului este cutreerată de agenții »Tribunei«, cari umblându cu nisce blanchete tipărite silescu pe căți toți de a le subscrie, declarându-se și afirmându-se prin aceea că aru fi aderenții »Tribunei« și că voescu a respinge obiecțiunile »Gazetei.« Unul din acești agenți este și actualul protopop al nefericitului tractu al Seliștei, Dr. Nicolau Maior, totodată consortist. Alaltăeri în 13, eri în 14 și ađi în 15 acestu agentu luându-și și alți sub-agenți a molestat pe toți căți sciu scrie a subsemna hărțile esmise din partea »Tribunei.« Unu al doilea agentu de aceeași poziți se află în tractul protopresbiteral al Mercurei și încă alții mulți.

A face pe agentul »Tribunei«, protopopul Seliștei arată deosebitu interesu și însuflețire, er unde e vorba de vre-o cesiune vitală pentru binele locuitorilor din tractul Seliștei, acolo nici habar. Prosperitatea învățământului din tractul Seliștei nu-l atrage pe d-lu Protopopu de locu, ba chiar și șola din locul reședinței sale, precum se țice, nu-i vede față cu lunile, ce în calitate de inspector confesionalu șolaru ar fi dator să o facă, mai alesu, avându și o remunerați de 100 fl. Asemenea pentru alte multe — multe nu-și sfărîmă capul, der pentru păcatele altora șgudue și pământul. Destul de trist!

Der e mai trist și compromițător, fără sēmēnt în istoria țiaristiceii întregii lumii civilizate, ca unu țiar să caute a-și căștiga aderenții astfel, cu presiuni și cu înșelăciuni, să-și căștige opini publică pe căi atăt de neleale și murdare precum cercă țiarul »Tribuna«

FOILETONU.

Paserea cântătoare domnul întineresce.

(Poveste culsă din popor de Romul Raca.)
(Urmare și fine).

Feciorul de împărat se sui pe scară și deschise ușa, când deodată vedu culcată în patu o fată așa de frumoasă, cătu la sōre te puteai uita, dar la ea nu. Totu incremen. Nu mai sciu ce să țică, de cătu că o sērută și o luă în brațe, și eși cu ea afară. Fēta ilu înfruntă și-i țise că cum s'a putut întâmpla de elu a venit în acel munte. Când eșiră afară, fēta cunoscu pe Sf. Petru și i sērută mâna. Până atunci n'a știut feciorul de împărat că cine e binefăcătorul său; numai decatu îi veni în gându că numai D-șeu pōte fi în ajutorul Sf. Petru.

Ii mulțami și elu și prefăcu casa fetei în un mēru de aur, ilu băgă în sinu și se luă la drum până la împăratul alb. Impăratul se bucură foarte că pōte să aibă de soția pre cea mai frumoasă fēta de pre lume și îi dete calul cu șea cu totu. Se făcu unu ospētu mare la curtea împăratului pe un fundu de fedeleș, la care luă parte și argații lui. Sf. Petru cu feciorul plecară mai departe cu calul cătră împăratul roșu. Fēta cea

frumosă — acum soția împăratului alb — nu era mai multu aceea care a fost, ci se făcu ca o harancă de țigană. Feciorul de împărat încă îi părū rău după ea, der la rugarea înălțată de Sf. Petru cătră D-șeu, ca prin minune se făcu nevēdu delu împăratul alb. Etă că deodată feciorul de împărat se vede cu fēta lângă elu. Bucuria lui era atăt de mare, că are și femeia, cătu era p'aci să și eșă din pele. Ea se făcuse eră frumoasă.

Se totu duseră, multe zile trecute, picioare bătute, până la împăratul roșu se le dea paserea. Impăratul se bucură când vedu calul așa frumos, căci veți dōmne, putei sări în înaltul cerului cu elu și se nu te mai opresci până pe frunța teiului. Impăratul îi dete »Paserea cântătoare domnul întineresce« cu galiscă cu totu. Feciorul avea și soția și paserea. De calu îi parea rău tare, se totu gândea că ce bine ar fi când l'ar avea. Calul se făcu așa de urit după plecarea lor, ca unu de cei corturăresci. D-șeu făcu să-i ajungă calul pre cale și acum, omeni buni, feciorul de împărat avea o bucurie mare, căci avea soția, paserea și calul, care se făcuse erăș frumos. Numai pre frații lui i-ar fi dorit să-i vedă Sf. Petru și spuse că elu va face să vedă pe frații săi, der mai țarțiu îi va părū rău. Când ajunseră în câmpul florilor, îi inviă pre amēndoi cu oște cu totu.

Plecară cu toții cătră casă. Ajunseră acasă, era o bucurie mare.

Paserea începū a cânta, bētrēnul întineri ca unu copil de 7 ani, vedea bine, era vesel. Cei doi frați pismuia pe fratele lor pentru bravura lui și se sfătuiră să-l omōre. Într'o nōpte ilu trimiseră pe cealaltă lume. Sf. Petru era totu pe la curte. Nevasta, după mōrtea lui, se făcuse urit, calul ajunsese o glōbă, că se nu te fi uitat la elu, paserea nu mai cânta, bētrēnul îmbētrōnise și mai tare ca mai nainte și orbise din nou. Toți erau posomorți. Pe frații lui îi muștra conștiința. Der D-șeu nu și uită de nime, puse Sf. Petru oșele la olaltă și le suflă sufletu de vieț. Feciorul de împăratu trețindu-se din somnul de veci zăpăcit, cum era, țise: »Dōmne tare am adormit«. Sf. Petru îi spuse întâmplarea din firu în pēru. Elu însă ertă pe frații lui pentru fapta lor cea urit. Paserea începū a cânta, calul era cu multu mai frumos, soția lui asemenea cu multu mai frumoasă

O altă bucurie. Făcură unu ospētu mare de se miră lumea. De-oru trăi și ađi trăesc. Er eu încălcăiu p'unu cotoru de mătrăgună și venii să vă spuie o minciună.

Aceea va să dăcă opinia publică a unui diar, care își dă aerul de singurul mijlocitor al înfrățirii între Români și Maghiari, când se constrângă a se declara în scris pentru „Tribuna“, indiviți, cari pte n'au cetit'o de când sunt! Astfelu facu omenii serioși politică?! Aparințe atât de stranie ne povestesc încă de acum urmările triste și ce se voru fi subscris se potu aștepta la o altă nechibșuință a „Tribunei“ vedându-și mâne poimâne publicate numele în diarul coteriei. Am dîșu

Co.

Sinódele protopopesei din diecesa unită a Gherlei.

Să mai tînu aceste sinóde ori nu se mai tînu, mai este rînduială în biserică la fii credincioși ai Episcopului Sabo ori nu mai este? Cu aceste cestiuni se ocupă corespondența de mai la vale, ce ni se trimite din partea câtorva preoți îngrijați de sórtea bisericeii. Êta-o:

Din protopopiatul Betleanului, Ianuaru 1886.

Este cunoscută on. publicu dorința poporului român din diecesa Gherlei de a avé sinode mixte, cu scopu, ca în acele să aibă ocaziune, atât preotul, cât și laicul de a se sfătui imprumutatu și de a-și alege mijlocul și modul cel mai potrivit cum au să procedă întru apărarea bisericeii nóstre unite, care de câțiva ani încóce începe a fi atacată din temelă din partea adversarilor nóștri seculari.

Sub aceste imprejurări sinodul diecesan din Gherla, tînut la 12—14 Noemvre 1882, — luându cont de îpăintarea și perfecționarea clerului altor confesiuni — a aflatu de bine, prin constituțiunea VI-a din acestu sinod, a regula încâtva preoțimea diecesei gr. cat. de Gherla, dispundu a se întruni din când în când în sinóde tractuale preoțesci. Acéstă dispozițiune a fostu primită cu atât mai mare bucură din partea nóstră, a preoților, cu cât speram, că dóră capii dieceselor convinși fiindu de necesitatea sinodelor mixte, mai vêrtos la noi, la Români, în timpul greu de acum, voru satisface pe încetulu acestei necesități a bisericeii gr. cat., ceea ce cu mare doru se aștepta din partea poporului român, credinciosu acestei biserice.

Aceste sinóde, ce aveau să se tînă de două ori în an, oferiau preoților o bună scólă practică, în care aceștia puteau să se sfătuescă imprumutatu asupra susținerii moralei în popor, asupra delăturării mai multor abuzuri, și mai vêrtos asupra mijlocelor cum au să procedă întru apărarea multu prigonitelor nóstre scóle, în privința cărora multe așu avé de dîșu, dér mai vêrtos cu privire la cele din tractul nostru imi rezervu dreptul pentru altă dată.

Destul atăta, că începutul era îmbucurător. Prin circularul episcopesc de sub Nr. 3951 precum și regulamentul adaus totu sub acestu număr era prescris pentru viitoru tînera de sinóde tractuale de două ori în an: primăvera și tómnă, ba se regulaseră și agendele acestor sinóde, desemnându la începutu până și tema, ce avea să se lucre de cătră unul din preoții tractuali.

Zelosul nostru protopop — respective vice-protopop — îndat după primirea acestui regulamentu conchemă preoțimea tractuală la sinodul de primă-veră pe ziua de 11 Martie 1885. La acestu sinod ne-amu înfățișat mulți preoți, cari după ce ni-amu împlinitu în ordine afacerile nóstre, amu hotărît timpul și locul unde să se tînă sinodul de tómnă a anului 1885 și apoi ne-amu despărțit cu bucură cugetându, că în sinodul de tómnă ne vomu începe mai cu de-a-dinsul activitatea nóstră, pe care cu atăta serioșitate e reclamă indigințele nóstre scolare și bisericesci. Ce să veđi însé? Tómnă a trecut și în locu de sinod, numai că ne pomenirăm o-dată cu unu circularu protopopescu prin care — fără se ni-se fi arătat cause suficiente — ni-se comunicase numai, că sinodul de tómnă a anului 1885 nu se va tînă.

După ce s'ntem în nedumerire față de cauza sinodului nostru tractual și totu-odată în frică, ca nu cumva să fiă în jocu vre'o mână străină și inimică cauzei nóstre; după ce nu este iertatu a presupune despre Ven. Consistoru din Gherla, că dóră ar fi prea comod întru împlinirea agendelor oficióse: — venim pe cale publică a interpela pe zelosul nostru protopop, d-lu M. Făgărășanu, spre a ne da următoarele deslușiri: 1.) Pentru ce nu s'a conchiămatu sinodul tractual de tómnă, conformu decisiunii sinodului nostru din 11 Martie 1885? — 2.) Decă nu s'a conchiămatu, cine este cauza acestei trăgănări? — 3.) Ce pași s'au făcutu pentru ca de altă-dată să nu se mai întemple astfel de amănări ale sinodului?

Sperăm că d-lu protopop la interpelarea nóstră se va grăbi a ne da răspunsul pe care cu nerăbdare îl așteptăm.

Cătră inbitorii albinăritului.

Secțiunea de albinărit a Reuniunii economice din comitatul Brașovului pregătesce în Maiu a. c. unu

cursu de 5—7 zile, unde să va tracta teoreticu și practic ce e mai importantu din cultura rațională a albinelor. La acestu cursu pte lua parte ori-cine, fiă s'eu nu membru al reuniunii. Instrucțiunea e fără plată.

Afară de aceea, secțiunea mai pregătesce unu cursu, care tîne peste totu timpul anului, în care se pte manipula cu albinele (Aprilie—Septemvre), și corstă în aceea, că fiecare participătoru capetă la primăvera din stupina conducătorului secțiunii 2 stupi pentru tractare practică și sub conducerea și supraveghierea conducătorului înveta tóte lucrările, ce are să le îndeplinescă. Cursul din urmă încă este fără plată, este însé restrênsu numai pentru membrii reuniunii economice a comitatului și ai secțiunilor acesteia.

Insinuările la amêdoué cursurile să se facă ver balu s'eu în scris la conducătorul secțiunii George Horvath, oficialu de telegrafu în Brașov celu multu până la 1 Martie st. n. a. c.

Brașov, 26 Ianuaru st. n. 1886.

Direcțiunea secțiunii.

MULTAMITA PUBLICA. Marți în s'era de Sf. Ioan, 7/19 Ianuarie a. c., s'a datu în Tîntari din partea invetatorilor, notariului și a altor persoane inteligente o reprezentațiune teatrală, jucându se »Jorgu dela Sadagura«; piesă într'unu act de V. Alexandri. Totu venitul, ce a încursu cu această ocaziune a fostu destinat pentru fondul scolasticu localu. După teatru a urmatu petrecere socială cu jocu, care a fostu forte animată, durându până dimineța. Cu bucurie amu constatu că atât la teatru cât și la petrecere au participat partea cea mai mare dintre fruntașii comunei nóstre și căt-va din comuna vecină Vlădeni; toți însé căt au participat cu plăcere au oferit obolul lor pentru îmulțirea fondului scolasticu. Cei cari au sacrificat pentru acestu scopu nobil sunt: Ioan Eft. Popoviciu 1 fl.; Ioan Stefanu 1 fl.; Gregoriu Paltineanu 1 fl.; Moise Scorneică 1 fl.; Zachu Anghel 1 fl.; Simionu Ianculescu 1 fl.; Petru Danciu 50 cr.; Ioan Gavrilescu 50 cr.; Iacobu Zorea 50 cr.; George Grămadă 50 cr.; Ioan Ciolanu 50 cr.; Nicolae Comănelea 50 cr.; Nicolae Ciolanu 80 cr.; Ioan Podariu 50 cr.; Iacobu Balcășu 50 cr.; Toma Dragoșu 50 cr.; Simionu Balcășu 50 cr.; Chiperanu Potcovă 50 cr.; Ioan Gavrilă 50 cr.; Nicolae Neagoie 50 cr.; Ioan Neguliciu 50 cr.; Mihailu Clain 50 cr.; Ioan T. Scorția 50 cr.; Nicolae Cădariu 50 cr.; Tănase Jeleriu 50 cr.; Pavelu Popu 50 cr.; Moise Scorția 50 cr.; Simionu Olteanu 50 cr.; Nicolae Mamină 50 cr.; Vasile Ach. Săniuță 50 cr.; Bucuru Popa 50 cr.; Ioan B. Popa 50 cr.; Bucur Scorția 50 cr.; Iosif Grămadă 50 cr.; Iosif Ciolanu 50 cr.; George Milva 50 cr.; Vasile St. Popa 50 cr.; Pantimonu Neguliciu 50 cr.; Ioan St. Popa 50 cr.; Alexe Bodeanu 50 cr.; Iosif Stefanu 50 cr.; Toma Neguliciu 50 cr.; Ioan Morariu 50 cr.; Iosif Urdea 50 cr.; Simionu Micu 50 cr.; Ioan Micu 50 cr.; Ioan Savu 50 cr.; Rachira Popescu 30 cr.; Ioan Drăgușel 30 cr.; Vasile Vulpe 30 cr.; Ioan Ony Mamină 30 cr.; Iosif Gojmanu 30 cr.; George Pușcașiu 30 cr.; George Savu 30 cr.; Ioan Oancea 30 cr.; Stefanu Morariu 30 cr.; Alece Icide 30 cr.; Alece Ciolanu 30 cr.; Alece Morariu 30 cr.; Gavrilă Ierășanu 30 cr.; Gherasimu Comănelea 30 cr.; George Balcășu 30 cr.; Postcomandantu de jendarm 30 cr.; Radu Ioniță 25 cr. — Suma totală face 31 fl. 85 cr. v. a. care s'a și predatu casariului scólei spre administrare.

Primescă toți acești marinimoși contributori în numele scólei nóstre cea mai profundă mulțamită publică și fiă incredințați că prin astfel de fapte pe lângă recunoștința omenilor, își voru asigura comoră în ceriuri, pe care nici tării nu o potu înstreina, nici molile nu o potu mânca, nici rugina nu o pte ródre.

Tîntari 16 (28) Ianuaru 1886.

Gregoriu D. Paltineanu,

Inv. diriginte.

Petru P. Danciu,

invetatoru.

Ioan Gavrilescu,

invetatoru.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

BERLINU, 30 Ianuaru. — (Continuare a discutiunii asupra Polonilor în camera deputaților). Ministrul Puttkammer negă orice caracteru confesionalu alu espulsărilor, constată, că în Silesia superióră, ba și în Prusia de ostu se face propagandă polonă. Dice că despre casurile singuratiche de espulsare s'au lătitu minciuni ne mai audite și că acesta este a i se impută presei, care trebuia să întrebunțeze mai multă critică în această afacere.

Principele Bismark dice, că nu e adevăratu, că densusul ar avé de gându a face lovitura de stat s'eu a disolva Reichstagul, la casu când s'ar respinge proiectul de monopolu pe rachi. Bismark atacă apoi în modu vehementu partida progresistilor apoi pe conducătorul partidului centrului Windhorst, pe care îl crede capabilu de alu înlocu în imperiu pe elu (Bismark), dér se îndoiesce, că și împăratul ar crede în capacitatea lui Windhorst așa ca elu (Bismark).

Răspunđendū cancelarului declară Windhorst, că nu aspirațiunile Polonilor, ci drep-

turile constituțiunale și basate pe tractate ale Polonilor, le apără elu, care e Germanu, dér nu în sensul lui Bismark, care schimbă națiunile de Prusianu și Germanu una cu alta. — Astăzi se va continua discutiunea.

ATENA, 30 Ianuaru. — Scirea, că Grecia s'ar supune voinții Europei nu este fundată. Guvernul o desminte. Cabinetul grecescu n'a făcutu nici unu pasu, dela care s'ar puté conchide că și-a schimbatu politica de până acum.

DIVERSE.

Logodnă. — D-lu George Strimbeanu (Strimbu) și-a incredințat de viitoare soția pe d-șora Alexandrina Grigoriță din Bucuresci.

**

Logodnă. — D. Ionu Haragoșiu, oficialu reg. de comptabilitate la direcțiunea financiară reg. din Clușiu, și-a incredințat în 6 Ianuaru a. c. de viitoare soția pe d-șora Elena Nestor, fca judelui reg. la tribunalul din Clușiu.

**

S'era de Săn-Văsi în New-York. — Mechanicul casei Edison, Hammer, a datu o serată în s'era de Săn-Văsi în onórea prietenilor săi. Când vr'unu óspe își punea mâna pe clanța ușei, deodată se făcea unu sgomotu teribilu în tóta casa; ajungendu la pragul ușei, anticamera se ilumina de lumină electrică ca de unu focu; după aceea când óspele își puneau paltonul și pělaria pe cuieru, prin mecanismu doué perii mari se puneau în lucrare, cari îi lustriau ghetele óspelui. Decă intra în salon și voia să ședă la mesă, nu putea; fiesce care scaun își avea lucrarea sa: unulu se totu lupta cu vecinul s'eu, celălaltu dispărea și érași reapărea, altulu la simpla atingere scăpăra schinteii. În sfêrșitu își găsira óspeții câteva scaune simple, ocupară locu, și unu óspe a avutu bunăvoința de a începe povestirea unei istorii de contrabandă. Abia își începú însé povestea, când étă că de pe tavanu se lasă în josu o colosală umbrelă japoneză, care împedecă istorisirea mai departe a povestii. După aceea se duseră la pianu, și până la o vreme tóte merșeră în rînduială, dér când se esecută o melodiă fantastică, tóte clapele se desfăcură, și în locul lor se auđiră sunete de tobă, de clopote și de trompete, care făcură unu sgomotu așa de asurđitor, încatu locuitorii caselor vecine înpăimântați se adunară sub ferestru. În sfêrșitu sosi ora cinei; óspeții sperau că celu puțin, după atâtea calamități, voru puté cina neconturbați — dér nici pomană. Tóta mesă părea că e fermecată. Luară furculițele în mână, ele însé totu mereu scinteiau; își băgară lingurele în supă, dér observară, că supa e fosforată; își luară pâne dér în acelu momentu se auđiră sunete de clopote, când voiră să scótă câte o bucată de friptură, din farfuriă sburau rachete în aer. În sfêrșitu totuși au găsit câteva farfurii din cari au pututu mânca negenați. Mesa era împodobită cu unu capu de Jupiter; mare a fostu mirarea óspeților, când Jupiter începú să tragă cu ochii și să tînă unu toast în onórea óspeților. N'au cređutu una ca asta și totuși așa a și fostu, pentru că în capul Jupiterului éra așeđat unu fonografu, care forte bine esecută această producțiune. Când ora a sunat mieđul noptii, tóte luminările s'au stinsu; numai una a rēmasu arđendu, care arunca o palidă rază asupra óspeților. După aceea s'a făcutu unu sgomotu teribilu și mesă cu tacamurile cu totu s'a îmburdatu, și doué tunuri au apărutu, cari totu meșeu bubuiau; în sfêrșitu nesce sunete diforme au salutatu anul nou. După aceea óspeții s'au pus din nou la mesă și în fine au beutu câte unu ceaiu fertu cu ajutorul unui aparat electricu.

**

Presință de spiritu. — La 19 Ianuaru a izbucnit la scóla mare dela Goodshaw, în Englitera, unu incendiu pe când mii de copii s'afiau în casă. Directorul, temându-se de accidente desastrose, decă copii speriați s'ar îmbulzi la eșire, se sui liniștitu pe catedră dicendu: »Regina nóstră deschide astăzi în persónă parlamentul, d'aceea v'acordă o vacanță. Dér, decă nu veđi eși liniștit și în bună ordine, voui retrace permisiunea.« Aceste cuvinte le repetă la fiecare clasă și în șapte minute totu edificiul éra deșertat. Directorul, care scăpase astfelu viéta atătoru copii, rēmasu celu după urmă, dér emoțiunea lui fusese atât de mare, că abia aflându-se pe stradă, căđu josu, lovit de unu atac de apoplexie.

Cursulu pieței Brașov

din 30 Ianuaru st. n. 1886.

Bancnote romănesci	Cump.	8.58	Vend.	8.62
Argint romănesc		8.45		8.50
Napoleon-d'ori		9.94		10.00
Lire turcesci		11.26		11.36
Imperiali		10.22		10.32
Galbeni		5.94		5.98
Scrisurile fonc. »Albina«		100.—		101.—
Ruble Rusesci		122.½		124.—
Discontul		7—10 %		pe anu.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 29 Ianuarie st. n. 1886

Banță de aur 4%	101 45	Bonuri croato-slavone	103 75
Rentă de hârtie 5%	92 90	Despăgubire p. dijma de vinț ung.	98 50
Împrumutul căilor ferate ungare	152 75	Împrumutul cu premiu ung.	118 40
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostț ung. (1-ma emisiune)	98 75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123 40
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostț ung. (2-a emisiune)	126 50	Renta de hârtie austriacă	84 15
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostț ung. (3-a emisiune)	112 50	Renta de arg. austr.	84 25
Bonuri rurale ungare	103 75	Renta de aur austr.	112 —
Bonuri cu cl. de sortare 103 75	103 75	Losurile din 1860	141 25
Bonuri rurale Banat-Ti-miș	103 70	Acțiunile băncii austro-ungare	868 —
Bonuri cu cl. de sortare 103 70	103 70	Act. băncii de credit ung.	304 50
Bonuri rurale transilvane	103 70	Act. băncii de credit austr.	298 90
		Argintul — Galbin	5 93
		impărătesc	5 93
		Napoleon-d'or	10.00 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	61 90
		Londra 10 Livres sterlinge	126 10

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Ianuarie, st. v. 1886.

	Cump.	vând.
Renta română (5%)	87 1/2	88
Renta rom. amort. (5%)	93 1/4	94
convert. (5%)	86	87
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	30	32
Credit fonc. rural (7%)	101	101 1/2
" " (5%)	84 1/2	85 1/2
" " urban (7%)	96	97
" " (6%)	90	91
" " (5%)	87	82
Banca națională a României	1120	1130
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de banca	15.	16
Banconote austriace contra aur.	2.01	2.04

Câștig rentabil!

Persone din orice clasă statornice, cari ar dori să se ocupe cu vânzarea în rate a losurilor de Stat și cu prime autorizate prin lege, se angajază cu condițiuni foarte bune o casă de bancă de primul rang din Budapesta; pe lângă puțină activitate se poate aștepta la

UNŪ PROFITŪ

lunar de fl. 100 până 200.

Ofertele cu arătarea ocupațiunii de până acum sunt a se adresa: 4-6 Dum.

La Rudolf Mosse, Wien, sub „J. 1150“.

Correspondențe numai în limba germană.

PROFITŪ RENTABILŪ!

Pe lună fl. 100—200 de câștigat.

Adevărul învinge!!

Indispensabile sunt escelețele și neîntrecutele mele Pături de cai, ce le-am cumpărat dela o renumită c. r. conc. Fabrică de Pături și strae,

Infinită de 50 de ani

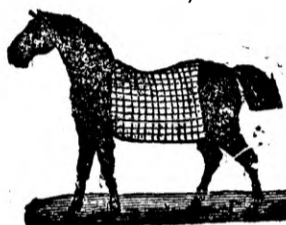
care din cauza golirei localului a fost silită a le desface, și de aceea le vîndu pe câtă va dura provisiunea cu jumătate a prețului obicinuit de astăzi încolo

numai cu fl. 1. 60 bucata de

PĂTURI PENTRU CAI

MARI, GRÓSE, LATE și FÓRTE DURABILE.

Aceste pături pentru cai sunt mari, gróse, late și foarte durabile, cu o lungime de 1.90 cm., și lățimea de 1.50 cm., bordure colorate, sunt gróse ca o scândură, pentru aceea foarte durabile. Espedarea cu banl gata séu rambursă. Din aceste pături se trimit în toate părțile lumii și pretutindene sunt cu plăcere primite, deoarece se pot întrebuința și ca învelitoare de pat, mai înainte a fost prețul lor mai mult ca. îndoit.

Adresa:

EXPORTWAARENHAUS L. Kon,
Wien, II Lichtenauergasse Nr. 9.

Rog pentru esacta observare a adresei.

3-4 Dum.

„ALBINA“ Institutu de Creditu și de Economii

Filiala Brașov

- a) primesce bani spre păstrare dela 50 cr. în sus pe lângă 3 1/2% fără denunciare pe lângă 4% cu denunciare de 1 lună, pe lângă 5% cu denunciare de 3 luni.

și plătesce singură darea de 10%.

- b) vinde și cumpără scrisuri funciare proprii de 6%, cari sunt asigurate cu ipotecă întreită, cu un fond de garanția de 200 mii fiorini, precum și cu întregă cealaltă avere a institutului.

5 6.

Publicațiune!

Prin intervenirea ambasadorului c. r. austr. ung. la Belgrad s'au sistat războiul sërbo-bulgar, și astfel sunt siliti a vinde cu ori-ce preț marele deposit de

Pături de Cai

ce mi s'a ingramădit pentru război în masse colosale, sunt 185 ctm. lungi, 115 ctm. late, dintr'o materie durabilă, țesătura deasă și pârso, de-aceea și ca plapome de întrebuințat, — le trimit

1 bucată pentru fl. 1 55 cu rambursă.

Pături pentru birjari

Câmpul galben deschis, cu chenar negru și roșu, 180 ctm. lungi, 115 ctm. late. bucata fl. 2. 50 pe câtă se vor afla în deposit.

Ce nu convine se primesce fără piedecă înapoi. Scrisorile se adreseze la:

Orient-Export-Bureau, Wien, Favoriten.

Atestat! Onor. Orient-Export-Bureau:

Trimiteți-ne cu rambursă încă 36 bucăți pături dintr'acelea, precum am avut. — Puzta Zichydorf, Societatea agricolă Holandesă.

Telegram! „Orient-Export-Bureau!“ Trimiteți-mi îndată încă 14 bucăți pături după cum am avut.

2-4.

GRAF APONY, NAGY-APONY.

BOLNA VILORŪ

20-20

de plumă și gât, ofticoși,

și celor cari suferă de Asthma se face cunoscut, că pentru bólele indicate folosirea „Thea Homeriana“ se poate procura ca veritabilă numai direct prin subscrierul. Broșura respectivă se trimite fără spese și franco. Un pachet cu 60 grame Homeriana, suficient pe 2 zile, costă 70 cr. Admonez contra cumpărării a plantei Homeriana oferită de toate celelalte firme, fiind constatată de nendevărată.

PAUL HOMERO in Triest (Austria).

Descoperitorul și preparatorul unicei veritabile plante Homeriana.

Comandele din afară se efectuează prompt!

„Pentru sezonul de Carneval“

Toilete pentru mirese, bal și pentru stradă

se confecționează după moda cea mai nouă, în timpul cel mai scurt și cu prețuri foarte ieftine în

Magazinul cu articole de modă pentru Dóme

KOVASZNAI & KERESZTESY

Brașov, Piața mare

cari totodată recomandă marele lor deposit de Satin-Mervilie. Satin-Lyon. și Atlasuri. Catifele de mătase și Pluș. Voille, Creppe, Gazir și Cașemir negru, precum și în toate colorile moderne. Matlaseuri spaniole Chantilly (Nou-tate), Dentelle și stoffe orientale și Volanuri late. Sortie de bal și eventaille. flori, chinille, pene, buchete cu aur și argint, Rișuri. Marabu și panglice, precum și Ciorapi, Mănuși de mătase în toate lungimile și în toate colorile de séră cu prețuri foarte solide.

La cerere se trimit mostre franco.

Frigul este învins!

Impermeabile, pentru frig și umezela apărătoare

Haine de érnă

Nou inventate, căldurose, dese, moderne, potrivite, pentru Domni și Dóme

Jachete și ismene

à fl. 1. 85. | à fl. 1. 30.

Nu este nimic mai bun, durabil, efin, cald și comod, ca aceste nou inventate Haine de érnă practice pentru Domni și Dóme, băeți și fete, cari se află în colorile cenușiu, maron, drap, civit închis și negre și recunoscute de către persoane cu autoritate pentru

- 1.) „Elasticitatea pe fiecare corp.“
- 2.) „Conservarea temperaturii egale a corpului.“
- 3.) „Economia altor haine scumpe.“
- 4.) „Efin, durabil, fasonul frumos, modern.“

Cine are asemenea haine de érnă este în timp de érnă cel mai bine apărat în contra frigului, pentru aceea se nu cruțe nimeni mica sumă, căci o datorește pentru conservarea sănătății.

800 bucăți fuste pentru Dame, impletite, dese și căldurose ca blana, cu 3-5 vârg în color pompóse, bordure și aplicații franțuzescă, mai înainte 5 fl. acum numai fl. 1.80.

1000 bucăți flanel de érnă căldurose din lână-Merino pentru Domni, Dóme, băeți și fete indispensabile à fl. 1.20.

1200 bucăți ismene, lână Merino pentru Domni și Dóme à fl. 1.30

800 bucăți căciulite frumoase „Arpad“ din materie încrețită ca pelea de Astrahan, pentru Domni, Dóme și Copii, căptușite cu vată și cusute cu mătase, numai fl. 1.25

1500 Duzine Ciorapi lungi pentru Dame din Merino, impermeabili, călduroși, fini și vërgați în color. 3 perechi fl. 1.35 c.

1500 Duzine Ciorapi bărbătesci din Merino, impermeabili, călduroși, fini cu vërghi colorate, 3 perechi fl. 1.20.

Toate aceste haine de érnă, în cea mai bună calitate și veritabile se află singur și numai, resp. de comandat la:

FEKETE's WIENER Kleider-Export,

Wien, Margarethen, Hundsturmstrasse 18/52.

6-6. Dum.

Admonez în contra tuturor altor asemenea oferte.